

TANRI DÜNYAYI O KADAR ÇOK SEVDİ Kİ

Okuyunuz: Yeşaya 53

Dünyanın nesi var?

İçinde yaşadığımız dünyada açıkça yanlış olan bir şeyler var. Her gün suç ve şiddet haberleri duyuyoruz. Dünyanın birçok yerinde savaşlar ya da savaş tehditleri var. Korkunç hastalıklar hızla yayılıyor. Birçokları açlıktan ölüyor, geri kalanlar da bol bol yiyeceğe sahiptir. Birçok dünya lideri, halkının refahı için kaygılanmazlar.

Bütün bunlar neden oluyor?

Kutsal Kitap bize Tanrı'nın bu dünyayı "çok iyi" yarattığını söyler (Yaratılış 1:31). Yaşamak için harika bir yer yaptı, sorun ve belirsizlik dünyamızdan daha iyi bir şey amaçladı. Günah, dünyadaki tüm sıkıntıların temel nedenidir.

Sıkıntının Başlangıcı

Tanrı Adem ve Havva'yı yarattı ve onları güzel Aden Bahçesine yerleştirdi. Tanrı Adem'e yollarını öğretti. Ayrıca Adem'e basit bir yasa verdi ve tıpkı bir babanın çocuklarından itaat beklediği gibi, Tanrı da Adem'den itaat bekledi. Tanrı Adem'e dedi ki;

"Bahçenin her ağacından mutlaka yiyebilirsin, ama iyilik ve kötülük bilgisi ağacından yemeyeceksin, çünkü ondan yediğin gün kesinlikle öleceksin" (Yaratılış 2: 16,17).

Adem itaatsizlik etmeyi seçti. Günah işledi: Tanrı'nın yasasını çiğnedi. Adem'in itaatsizliği, Tanrı'nın söylediği gibi ölüm cezasına yol açtı. Adem ve Havva hemen ölmediler, ölümlü oldular (ölmekte olan yaratıklar oldular). O zamandan beri günah işlemeyi de kolay buldular.

Adem'in günah işlediği için öldüğüne dikkat edin. Tanrı, Adem ve Havva'ya öldüklerinde cennete gideceklerine söz vermedi - bu bir ödül olurdu. Ölüm cezasına çarptırıldılar, ki bu bir ödül değil, bir cezaydı.

Adem'in doğasını miras alıyoruz

Doğumumuzdan itibaren Adem'in günahının etkilerini miras alırız. Tıpkı çocukların bir şeyleri (tenlerinin ve gözlerinin rengi gibi) ebeveynlerinden miras alması gibi, hepimiz doğamızı Adem'den miras alırız. Bu insan doğası, Tanrı'nın doğasının tam tersidir.

Tanrı Doğası

- Tanrı günah işleyemez veya günahla denenemez.
- Tanrı ölümsüzdür (ölemez).

İnsan Doğası

- Bütün inanlar günah işlemeyi kolay bulur.
- Bütün insanlar ölümlüdür (doğuştan ölmekte olan yaratıklardır).

Biz de günahlarımız için cezalandırılıyoruz

Adem, 6.000 yıl önce Tanrı'ya isyan ettiğinden beri, soyundan gelenlerin her biri de günah işledi (İsa hariç). Hepimiz Adem'in soyundanız ve biz de günahlarımız yüzünden ölüyoruz (Romalılar 5: 12). Elçi Pavlus şöyle dedi;

“İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok.” (Romalılar 7:18).

Pavlus doğru olanı yapmaya çalışmasına rağmen günahkar olduğunu biliyordu. Birçok insan doğru olanı yapmak bile istemiyor. Yeremya peygamber bize insanların kötü olduğunu söyler:

“Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, onu kim anlayabilir?” (Yeremya 17:9).

Yeşaya 53: 6 hepimizin kendi yolumuza gittiğimizi söylüyor (Tanrı'nın yolu değil):

“Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.”

Hepimiz günah işliyoruz ve bu yüzden hepimiz ölmeyi hak ediyoruz. Ancak günahın tek cezası ölüm değildir. İlk başta, Adem Tanrı ile paydaşıktan (özel bir ilişkiden) zevk aldı. Adem günah işlediğinde Tanrı ile olan bu dostluk bozuldu. Günah bizi Tanrı'dan ayırır, bu yüzden günahkarlar olarak Tanrı ile dost olamayız. Kendimizi kurtarmak için hiçbir şey yapamayız.

Tanrı'nın lütfuyla kurtuluş

Kutsal Kitap bize Tanrı'nın karakterinin hem adaletini hem de merhametini anlatır. Çünkü Tanrı adildir (veya haklıdır), günah için ölüm cezasını yerine getirmelidir. Çünkü Tanrı merhametlidir, insanların ölmesini ve sonsuza dek mezarda kalmasını istemez. Tanrı sevgisiyle, insanların sonsuza dek yaşayabileceği bir yol sağladı. Ölüm cezasının üstesinden gelmenin yolunu sağladı. Yuhanna 3:16'da okuyoruz:

“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.”

Elçi Pavlus şöyle diyor:

“İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır.” (Efesliler 2:8).

Tanrı'nın lütfu, erkeklere ve kadınlara sevgi dolu nezaketinin karşılıksız armağanıdır. Tanrı'nın Rab İsa Mesih'in aracılığıyla günahların bağışlanmasını ve kurtuluşu sunması armağanı ile harika bir şekilde gösterilmiştir. Kurtuluşu hak etmiyoruz ve onu kazanamıyoruz. Tanrı lütfuyla bize İsa'yı verdi ve şunlara sahip olmamızın yolunu açtı:

- şimdi günahların bağışlanması
- şimdi Tanrı ile paydaşlık
- gelecekte sonsuz yaşam.

Efesliler 2: 8 bize Tanrı'nın lütfunun nimetlerinden "iman yoluyla" yararlanabileceğimizi söyler. Tanrı'ya inanmak, O'na ve amacına inanmak ve güvenmek demektir. Eğer Tanrı'nın Sözüne inanmazsak, O'nun lütfuna ortak olmamız mümkün değildir:

“İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.” (İbraniler 11:6).

İsa'nın Kurbanlığı

İsa da bizim gibi insan doğasına sahipti ve tıpkı bizim gibi denendi – ama bizden farklı olarak asla günah işlemedi. İsa her zaman Tanrı'yı memnun eden ve her şekilde mükemmel olan her şeyi yaptı – yine de çarmıha gerildi! Tanrı onu bu korkunç ölümden kurtarmadı. Yeşaya 53'ten alıntılanan ayet şöyle devam ediyor: “...bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi.”.

İsa'nın kusursuz yaşamı ve çarmıhta ölümü yoluyla, Babasının iradesine itaat ederek günahlarımızın bağışlanması bizim için mümkündür. O zaman sonsuza dek sürecektir harika bir yaşam umuduna sahip olabiliriz.

Bunda şaşırtıcı bir şey var: Tanrı'nın tek Oğlunu vermedeki sevgisi ve İsa'nın hayatını Babasının iradesine sevgi dolu itaatle vermedeki sevgisi. İsa'nın kendini verme şekli Kutsal Kitap'ta onun kurbanlığı olarak tanımlanır. İsa'nın kurban edilmesi şunları içerir:

- günahsız bir hayat – kendi iradesini ve arzularını bıraktı (feda etti) ve her şeyde Babasının iradesine uydu
- çarmıhta ölümler hayatından vazgeçmek (kurban olunmak).

Böylece kurtuluşun yolu Rab İsa Mesih'tir ve bu da O'nun kurbanlığına mümkün olmuştur. İsa'nın bizim için öldüğüne inanmalı ve onun kurbanlığını kabul etmeliyiz. Tanrı'ya ve O'nun Rab İsa aracılığıyla kurtuluş teklifine inanırsak, dünyanın tüm sıkıntılarından arınmış bir gelecek yaşamı dört gözle bekleyebiliriz. Bu Müjdenin büyük umududur ve biz bunu hak edecek hiçbir şey yapmadık!

Hangi aileye aitsin?

Kurtuluşu düşünmenin bir yolu aileleri düşündürmektir. Hepimiz Adem'in ailesinde doğarız, çünkü insan ırkı onun soyundan gelir. Adem günah işledi ve insan ırkına ölüm getirdi. Rab İsa Mesih kurbanıyla yeni bir aile kurdu. Bu aile, Adem'in ailesine ait olmak istemeyen, ancak Tanrı'ya yönelmek isteyen insanlardan oluşur.

Kutsal Kitap, Mesih aracılığıyla Tanrı'nın ailesine mensup olanları 'Mesih'te' olarak tanımlar; ancak Adem'in ölmekte olan ailesine mensup olanlar 'Adem'de' olarak tanımlanır:

“Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.” (1.Korintliler 15:22).

Yani iki aile var: Adem'in ailesi ve Mesih aracılığıyla Tanrı'nın ailesi. Hepimiz Adem'in ailesinde doğarız ve bu konuda hiçbir şey yapmazsak Adem'in ailesinde öleceğiz ve sonsuza dek yok olacağız. Rab İsa, Tanrı'nın ailesine katılmamızı istiyor. Bunu İsa'yı ve Tanrı'nın amacını öğrenerek ve ardından vaftiz edilerek yapabiliriz. Vaftiz, suya tamamen daldırmadır (tamamen suyun altına girmek). Suyun altına girmek ölmenin, sudan çıkmak ise yeni bir hayata yükselmenin sembolüdür. Vaftizde 'ölerek' Adem'in ailesinden ayrılıyoruz ve Tanrı'nın ailesinin bir parçası olarak yeni hayatımıza başlamak için 'yükseliyoruz'. Böylece Adem'in ailesine ölürüz ve Mesih aracılığıyla tekrar Tanrı'nın ailesine yükseliriz. Adem'in ailesinden kaçmamızı mümkün kıldığı için Tanrı'ya ve Rab İsa'ya çok minnettar olmalıyız.

Tanrı'yı memnun etmek için O'na ve O'nun İsa'nın kurban edilmesiyle bizim için yaptıklarına inanmamız gerektiğini zaten gördük. Yuhanna 3:16 bize, “O'na (İsa'ya) inanan mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun” der. Bu, günahattan ve ölümden kurtulmak için sadece “Tanrı'ya ve Rab İsa'ya inanıyorum” dememiz gerektiği anlamına gelmez. Bir şeye gerçekten inanırsak, harekete geçeriz. Bir çocuk hastaysa ve ebeveynler doktorun yardım edebileceğine inanıyorsa, sadece “Doktora inanıyoruz” demekle kalmaz, çocuğun acı çekmeye devam etmesine izin vermezler. Ebeveynler doktoru çağırırlar ve ona inandıkları için söylediği her şeyde ona itaat ederler.

Tanrı'ya inanmakla aynı şey. Eğer gerçekten inanırsak, Tanrı'nın bizden ne yapmamızı istediğini öğreneceğiz ve bunu elimizden gelenin en iyisini yapacağız. Rab İsa'yı takip etmeye adanmış yeni bir hayata başlayarak Tanrı'ya itaat etmeliyiz. Bu vaftiz ile başlar. Sadece gerçek inanca sahip olanlar, "yok olmaması, sonsuz yaşama sahip olması" gerekenler arasında olmayı umabilirler.

Tanrı'ya itaat etmek önemlidir:

- Adem Tanrı'ya itaatsizlik etti ve dünyaya günah ve ölüm getirdi.
- Mesih İsa Tanrı'ya itaat etti ve Tanrı'ya itaat etmeye çalışanlara hayat verdi.

Sonsuz yaşam armağanı

Sonsuza dek sürecek harika bir yaşamın kutsaması, Tanrı'nın Sözüne inananlara ve O'na itaat etmeye çalışanlara armağanıdır. Bu büyük armağanı alan insanlar değişecek. Artık insan doğasına sahip olmayacaklar, ancak Tanrı'nın Kendisinin doğasını paylaşacaklar:

- zihinleri değişecek - bir daha asla günah işleyemeyecekler;
- ölümlü bedenleri ölümsüzleştirilecek - asla yorulmayacak, hastalanmayacak, acı hissetmeyecek veya ölmeyecekler.

Ölümsüz yaşam, tüm armağanların en büyüğüdür ve Tanrı'nın istediği şekilde yaşamaya çalışarak Rab İsa'nın geri dönmesini sadakatle bekleyen insanlara verilecektir. Bu insanlar, "Krallığın gelsin, gökte olduğu gibi yerde de senin iraden olsun" diye dua ederler (Matta 6:10).

Özet

1. Günah, dünyadaki tüm sıkıntıların temel nedenidir.
2. Hepimiz günah işliyoruz ve bu yüzden hepimiz ölmeyi hak ediyoruz - ölüm bir cezadır.
3. Tanrı, insanların günahlarının bağışlanmasını ve sonsuz ölümden kurtarılmasını kendi sevgisiyle sağlamıştır.
4. Kendimizi kurtaramayız. Tanrı'nın lütfuyla kurtulduk - kurtuluş bir armağandır.
5. Kurtuluşun yolu Rab İsa Mesih'tir ve O'nun fedakarlığıyla mümkün olmuştur.
6. Bizim görevimiz inanmaktır - Tanrı'ya ve amacına inanmak ve güvenmek.
7. Gerçek inanca sahip olanlar vaftiz edilecek ve Rab İsa'yı izleyerek Tanrı'ya itaat etmeye çalışacaklar.
8. Ölümsüz yaşam, Tanrı'nın Sözüne inananlara ve O'na itaat etmeye çalışanlara armağanıdır.